

I. KAPITOLA

Oldřich z Chlumu se děl u okna své komnaty a zasmušile se díval ven na zalesněný oblý vršek nízkého kopce, který sice neměl jméno, ale všeobecně se mu říkalo Malý Bezděz. Podzimní plískanice nesnášel, protože to nebylo ani léto, ani zima. Neměl rád polovičatost, proto mu podzim připadal nedokonalý a svým způsobem podezřelý. Většina hanebností, pokud si vzpomínal, se stávala na podzim. Jeho rozmrzelost ještě umocňovaly problémy, které se na něj valily ze všech stran.

Město Doksy nebylo ještě zdaleka dostavěné a už s ním byly potíže. Nejen že vážla výstavba, ale pro maličerný spor o lán půdy se pověřený lokátor Hertvík z Kravař střetl s vladýkou Michalem z Myšlína. Ten vlastnil tvrz na dohled Doks a byl to muž, s nímž bylo vždycky těžké pořízení.

A pokud se podíval dál k horám, kde vládli páni erbu zkřížených ostrvů, bylo starostí ještě mnohem více. Ronovci byli příliš mocní, aby se ochotně podrobovali královské moci.

Ale i s tou by se snad smířili, ale rozhodně se nemínili klanět královi zástupci v severních Čechách. Oldřichovi z Chlumu bylo něco málo přes třicet let, pocházel z nevýznamné rodiny a byl oddaným stoupencem Přemysla II., což se v kraji považovalo za nectnost. I když by to ovšem nikdo nahlas neřekl, co mu hlavně vyčítali, byl souboj,

v němž zabil Beneše z Dubé a díky tomu získal za manželku jeho snoubenku Ludmilu z Vartemberka.

Její rod byl stejně mocný jako Ronovci, tyhle dva rody spolu čas od času vedly urputné války o vliv v kraji. Ludmilin sňatek s panovníkovým oblíbencem a zástupcem v severních Čechách naklonil podle Ronovců miskú vah na stranu jejich nepřátel a tím více Oldřicha z Chlumu nesnášeli. Marně Hynku Berkovi z Dubé opakoval, že on nestrání žádnému rodu, ale hájí zájmy českého krále. Kdo nechce rozumět, ten neposlouchá.

Problémy se objevily na jaře i na opačné straně kraje. U vstupu do téměř liduprázdné, skalnaté a lesnaté krajiny, která se táhla až k Mělníku, založil český král Přemysl nový hrad. Dostal jméno Houska podle vesnice u úpatí skalnatého ostrohu, na němž měl hrad vyrůst. Po špatných zkušenostech s výstavbou hradu Šarfenštejnu svěřil panovník dohled nad výstavbou Oldřichovi z Chlumu.

Pokud se chtěl král zbavit starostí, vše nechával na jeho bedrech, protože mu důvěřoval. Svěřil mu nejen správu a dostavbu Bezdězu, ale jmenoval ho navíc královským prokurátorem, neboť Oldřich z Chlumu nebyl obyčejný rytíř. Měl vzdělání, skvěle ovládal nejen meč, ale i logiku a dokázal si poradit se zapeklitými případy, ať již šlo o zločiny nebo intriky šlechty. Nový hrad byl samozřejmě trnem v oku Ronovců a bylo na Oldřichovi, aby osten jejich nespokojenosti ulomil.

Houska stála na dohled Bezdězu, takže mu v létě stačilo vystoupit na velkou věž a při jasném počasí dobře viděl, co se tam děje. Brněnský stavitel Hunert z Oukropu, který si ovšem nechal vznešeněji říkat Kunert von Knoblauchstein, měl bohužel neustálé proustoje. Důvod se vždycky našel a podle Hunerta byly téměř vždycky příčiny v tem-